

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ὑπό κ. Σ. Ι. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗ

Αἱ μακροχρόνιοι προσπάθειαι πρὸς ὀργάνωσιν τῆς συνεργασίας τῶν Κρατῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς διεθνοῦς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸς σύστασιν Ὀργάνου ἀσχολουμένου μετὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐργατικῆς προστασίας εἰς ὑπερεθνικὸν πλαίσιον ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας μόνον κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Διὰ τοῦ τελευταίου μέρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών τοῦ 1919, ἰδρύθη ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας, ὡς ἀποκεντρωμένος διεθνὴς Ὀργανισμὸς ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν μέριμναν ἐξασφαλίσεως ἐλαχίστων ὁρίων ἐργατικῆς προστασίας ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς λειτουργίας τῆς Δ.Ο.Ε., ἡ ἀπόδοσις τῆς ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικὴ. Εἰς τοῦτο ἀσφαλῶς συνέτεινον ἡ σύμπραξις τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡ ρεαλιστικὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων. Αἱ σημειοθεΐσαι ἐπιτυχίαι ἐπέβαλον ἔνωρις τὸν νέον διεθνῆ θεσμόν εἰς τὴν παγκόσμιον συνείδησιν. Ἡ ἀδυναμία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ προλάβῃ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἀπετέλεσε θανάσιμον πλῆγμα δι' αὐτήν, ὅχι ὅμως καὶ διὰ τὴν Δ.Ο.Ε. Αὕτη ἀντέσχεν εἰς τὰς πολεμικὰς περιπετείας, λειτουργήσασα καὶ κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον εἰς τὸ Μοντρεάλ τοῦ Καναδά, ὅπου μετεφέρθη προσωρινῶς ἀπὸ τὴν μόνιμον ἔδραν τῆς, τὴν Γενεύην. Εἰς μίαν μάλιστα Διεθνῆ Συνδιάσκεψιν Ἐργασίας, τὴν συνελθοῦσαν εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν τῶν Η.Π.Α. κατὰ τὸ 1944, τὰ συνεργαζόμενα Ἠνωμένα Ἐθνη διεκήρυσαν τὴν πίστιν των εἰς τὸν θεσμόν καὶ τὴν πρόθεσιν των νὰ ἐπεκτείνουν μεταπολεμικῶς τὸ ἔργον τῆς Δ.Ο.Ε. εἰς νέους τομεῖς. Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἠδῆ ξημένου κύρους τῆς Δ.Ο.Ε. εἶναι τὸ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν προσεχώρησεν εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. μέγας ἀριθμὸς Κρατῶν καὶ οὕτω τὸ σύνολον τῶν μελῶν τῆς ἀνῆλθεν εἰς 80.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐπιδιώξεις τῆς Δ.Ο.Ε., μετὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν εἰς τὸν Καταστατικὸν τῆς Χάρτην τῆς Διακηρύξεως τῆς Φιλαδελφείας, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

α) *Ἡ ἐργασία δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόρευμα, ἀλλ' εἶναι κοινωνικὸν λειτουργήμα.* Συνδεομένη μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ φορέως τῆς, ἡ ἐργασία πρέπει νὰ τυγχάνῃ ἰδιαιτέρας μερίμνης καὶ προστασίας. Ὁ οἰκονομικὸς νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως δὲν δύναται πλέον νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀπασχόλησιν καὶ τὸ ὕψος τοῦ μισθοῦ, ἀλλὰ δέον νὰ ἐπιδροῦν καὶ κριτήρια κοινωνικά, ὡς τὸ δικαίωμα ζωῆς, τὸ ἐλάχιστον ὄριον συντηρήσεως καὶ τὰ οἰκογενειακὰ βάρη. Τὸ κοινωνικὸν στοιχείον, γενικώτερον, δέον νὰ βαρύνῃ κατὰ τὴν χάραξιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῶν Κρατῶν.

β) *Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη συνιστᾷ πρωταρχικὸν παράγοντα διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης.* Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου—ὅπως καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ὁμαλότης—δὲν δύναται νὰ ἐδραιωθῇ ἄνευ θεσμῶν ἐξασφαλιζόντων τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην. Ἡ πενία, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκειται, ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐργασίας ὡς κοινωνικοῦ λειτουργήματος, ἡ πολιτικὴ τῆς πλήρους ἀπασχόλησεως, ἡ ἴση ἀμοιβὴ δι' ἴσην ἐργασίαν, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἐξασφάλις ἴσων προϋποθέσεων εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν ὀδηγοῦν βαθμιαίως εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

γ) *Ἡ γενίκευσις τῆς ἐργατικῆς προστασίας ἀνὰ τὸν κόσμον.* Ἡ ἐξασφάλις ἐλαχίστων ὀρίων προστασίας εἰς τοὺς ἐργάτας ὅλων τῶν χωρῶν ἐνδείκνυται ὄχι μόνον διὰ κοινωνικοὺς λόγους ἀλλὰ καὶ δι' οἰκονομικούς. Ἡ γενικὴ βελτίωσις τῶν ὄρων ἐργασίας ἐνισχύει τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα, ἀλλὰ καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξίσωσιν τῶν ὄρων τοῦ διεθνοῦς ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἄλλως, θὰ ἐπεκράτουν εἰς αὐτὸν αἱ χῶραι, αἱ ὁποῖαι παρέχουν χαμηλοτέραν σχετικῶς προστασίαν μὴ ἐπιβαρύνουσαν τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς ὅσον εἰς τὰς χώρας μὲ ὑψηλὸν ἐπίπεδον προστατευτικῶν μέτρων, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν συμφερόντων τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἐν τῷ συνόλω τῆς.

δ) *Ἡ πλήρης ἀπασχόλησις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ἴση ἀμοιβὴ δι' ἴσην ἐργασίαν, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ παροχὴ ἴσων δυνατοτήτων διὰ τὴν ζωὴν* εἶναι τὰ νέα ἐμβλήματα τῆς Δ.Ο.Ε., συμφώνως πρὸς τὴν Διακήρυξιν τῆς Φιλαδελφείας. Τὰ Κράτη ἔχουν καθήκον νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας εἰς ὅλους, νὰ παρέχουν ὀλοκληρωμένην κοινωνικὴν προστασίαν καὶ νὰ προωθοῦν ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν μόρφωσιν καὶ δὴ τὴν ἐπαγγελματικὴν, μεριμνῶντα καὶ διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀδυνάτων κατηγοριῶν ἐργαζομένων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς «ἴση ἀμοιβὴ δι' ἴσην ἐργασίαν».

ε) *Ἡ ἀνύψωσις τοῦ γενικωτέρου ἐπιπέδου ζωῆς τῶν ἐργατῶν.* Ἡ παλαιὰ μορφή τῆς ἐργατικῆς προστασίας εἶχεν ἀντικείμενον τὴν ἐξασφάλισιν ἱκανοποιητικῶν ὄρων ἐργασίας καὶ ὑλικῆς ζωῆς. Ἡ μεταπολεμικὴ κατεύθυνσις ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον. Ἐπιδιώκεται οὕτως ἡ ἐξύψωσις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐργάτου, ἡ προάψις τῆς ἀξιοπρεπείας του καὶ ἡ δυνατότης ἀναλήψεως γενικωτέρων εὐθυνῶν ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὡς ἀτόμου, ὡς οἰκογενειάρχου καὶ ὡς μέλους τῆς κοινωνίας, τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς παγκοσμίου.

ὑπὸ τὰς διαμορφωθείσας νέας συνθήκας τῆς διηυρυμένης ἀποστολῆς τῆς Δ.Ο.Ε., ἐπεξετάθη κατὰ πολὺν ὁ κύκλος τῶν θεμάτων, τὰ ὅποια τὴν ἐνδιαφέρουν.

Ἀρχικῶς, δηλαδὴ κατὰ τὰ πρῶτα εἰκοσιπέντε ἔτη τοῦ βίου της, τὰ ζητήματα τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὴν Δ.Ο.Ε. ἦσαν κατὰ κύριον λόγον : οἱ ὄροι ἐργασίας, ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀπασχολήσεως, ἡ γυναικεία καὶ ἡ παιδικὴ ἐργασία, ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐργασίας, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις καὶ ὄρισμένα ἐιδικὰ κατηγόρια μισθοῦτων, ὡς οἱ ἀγροεργάται, οἱ ναυτεργάται καὶ οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς ἐξηρημένους περιοχάς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως δεκαπέντε ἔτη τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ἐσημειώθη ἐπέκτασις τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ο.Ε. πρὸς πολλὰς πλευράς. Οὕτω, σήμερον τὴν Δ.Ο.Ε. ἀπασχολοῦν : ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ πλαισίωσις τῶν ἐπιχειρήσεων μὲ τεχνικῶς μορφωμένα στελέχη, αἱ μέθοδοι διευθύνσεως τῶν οικονομικῶν μονάδων, ἡ ὀργάνωσις τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς ὀλιγότερον προηγμένας χώρας, οἱ ἀντίκτυποι τῶν τεχνικῶν προόδων—ὡς τοῦ αὐτοματισμοῦ καὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας—ἐπὶ τῆς ἐργασίας, ἡ διὰ δημοσίων ἐπενδύσεων καταπολέμησις τῆς ἀνεργίας, ἡ ὀργάνωσις τῆς διεθνoῦς ἀγορᾶς ἐργασίας καὶ τῶν μεταναστεύσεων, αἱ συνδικαλιστικαὶ ἐλευθερίαι, ἡ στατιστικὴ τῆς ἐργασίας, ἡ βιοτεχνία, οἱ συνεταιρισμοὶ κλπ.

Ἡ συντελεσθεῖσα ἐπέκτασις τοῦ ἀντικειμένου τῆς Δ.Ο.Ε. ἐπιτρέπει ὀλοκληρωμένην δρᾶσιν καὶ ἀναιρεῖ τὸ παλαιὸν ἐπιχειρήμα περὶ προσωρινότητος τοῦ ρόλου τῆς Δ.Ο.Ε. ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῆθεν, ὅτι θὰ ἐξητλοῦντο ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὰ πρὸς ἐπίλυσιν ζητήματα ἐργατικῆς προστασίας. Ἀντιθέτως σήμερον ὑποστηρίζεται, ὅτι οἱ τρεῖς νέοι τομεῖς, μὲ τοὺς ὁποίους συνέδεσε τὴν δραστηριότητά της ἡ Δ.Ο.Ε., ὁ οικονομικός, ὁ ἐκπαιδευτικός καὶ ὁ διαφωτιστικός, παρέχουν πλάσιον δρᾶσεως ἀνεξάντλητα. Οἱ τομεῖς αὐτοὶ ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀπαραίτητον βᾶθρον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ στηριχθῇ ἐπιτυχέστερον ἢ πλεόν δικαία διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἡ τεχνικὴ βοήθεια, παρεχομένη διὰ τὴν ἀνοδὸν τῆς παραγωγικότητος, ἡ ἐργατικὴ ἐκπαίδευσις, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν μισθοβιώτων καὶ ἡ ποικίλη διαφώτισις ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν πρακτικὴν καθοδήγησιν—διὰ δημοσιευμάτων καὶ ἄλλων μέσων—τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀτόμων ἀποτελοῦν σοβαροὺς συντελεστὰς διὰ τὴν γόνιμον ἀπόδοσιν τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ο.Ε.

Ἡ θέσις τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἐντὸς τῆς ὁμάδος τῶν μεγάλων Διεθνῶν Ὀργανισμῶν εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Δ.Ο.Ε. ἀποτελεῖ εἰδικευμένον ὄργανόν του, αὐτοδιοίκητον. Ἔχει ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ἐργασίας καὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ εἶναι προικισμένη μὲ διοικητικὴν αὐτοτέλειαν.

Ἡ Δ.Ο.Ε., χρονολογικῶς ἀρχαιότερα τοῦ ΟΗΕ, συνεργάζεται στενῶς μετ' αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις εἰδικῆς συμβάσεως, συναφθείσης τὸ 1946. Ἀπετέλεσεν, οὕτω, τὴν πρώτην εἰδικευμένην Διεθνή Ὀργάνωσιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἡ συνεργασία τῶν δύο Ὄργανισμῶν, τοῦ ΟΗΕ καὶ τῆς Δ.Ο.Ε., συνίσταται εἰς τὴν ὑπεύθυνον ἀνάληψιν τοῦ τομέως τῆς ἀρμοδιότητός της ἐκ μέρους τῆς Δ.Ο.Ε., τὸν χειρισμὸν ἄλλων ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὴν θεμάτων (ὡς τοῦ οὐκείου τμήματος τῆς διεθνοῦς τεχνικῆς βοήθειας) τὴν τακτικὴν ἐνημέρωσιν τοῦ ΟΗΕ ἐπὶ τοῦ ἔργου της καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἐκπροσώπησιν εἰς τὰς Διασκέψεις τῶν δύο Ὄργανισμῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἑναρμονισμοῦ τῶν κατευθύνσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων.

Ἐξ ἄλλου ὅμως, ἡ Διεθνὴς Ὄργάνωσις Ἐργασίας συνεργάζεται στενῶς μετὰ τοὺς ἄλλους εἰδικευμένους Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς εἰς θέματα κοινῶν ἐνδιαφερόντων. Ὑπογραμμίζομεν ἰδιαιτέρως τὴν σύμπραξιν τῆς Δ.Ο.Ε. μετὰ τὴν Ὄργάνωσιν Διατροφῆς καὶ Γεωργίας (F.A.O.), τὴν Παγκόσμιον Ὄργάνωσιν Ὑγείας (W.H.O.) καὶ τὸν Διεθνή Μορφωτικὸν Ὄργανισμὸν (UNESCO). Μετὰ τὴν F.A.O. ἐγένετο συνεργασία π.χ. ἐπὶ συνεταιριστικῶν θεμάτων, ὁργανώθησαν δὲ καὶ εἰδικὰ φροντιστήρια πρὸς μετεκπαίδευσιν συνεταιριστικῶν στελεχῶν. Μετὰ τὴν Παγκόσμιον Ὄργάνωσιν Ὑγείας ἡ ἐπαφὴ πραγματοποιεῖται ἐπὶ ζητημάτων ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας, τὰ ὅποια μελετᾷ μικτὴ ἐπιτροπὴ, περιλαμβάνουσα ἐκπροσώπους τῶν δύο Ὄργανισμῶν. Μετὰ τὴν UNESCO αἱ σχέσεις τῆς Δ.Ο.Ε. καθίστανται ὀλονὲν στενώτεροι, δεδομένου ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ δραστηριότης θεωρεῖται ὡς συμπληροῦσα τὸ ἔργον τῆς UNESCO. Ἡ Δ.Ο.Ε., ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοὺς δύο τελευταίους Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς, τὴν Παγκόσμιον Ὄργάνωσιν Ὑγείας καὶ τὴν UNESCO, ἀντιμετωπίζει ἤδη τὴν σύστασιν δύο νέων εἰδικευμένων ὀργάνων, τελούντων ὑπὸ τὴν αἰγίδα της: τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ τὴν Ὑγιεινὴν καὶ τὴν Ἀσφάλειαν τῆς Ἐργασίας καὶ τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Κοινωνικῶν Μελετῶν Σημειωτέον, ἐπίσης, ὅτι ἡ Δ.Ο.Ε. ἐξυπηρετεῖ διαφόρους περιφερειακὰς διακυβερνητικὰς Ὄργανώσεις. Διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον, ἀναφέρομεν, ὅτι τὸ Δ.Γ.Ε. ἀνέλαβε τὴν μελέτην ζητημάτων κοινωνικῆς ἀσφάλσεως, ἐνδιαφερόντων τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀνθρακος καὶ Χάλυβος.

Κύρια Ὄργανα τῆς Δ.Ο.Ε. εἶναι ἡ Διεθνὴς Συνδιάσκεψις Ἐργασίας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας.

Ἡ Διεθνὴς Συνδιάσκεψις Ἐργασίας ἀποτελεῖ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὄλων τῶν Κρατῶν - Μελῶν, ἡ ὅποια τακτικῶς συνέρχεται ἅπασι τοῦ ἔτους, κατ' Ἰούνιον, εἰς Γενεύην κατὰ τὸ πλεῖστον. Συνέρχεται ὅμως καὶ ἐκτάκτως, πρὸς συζήτησιν εἰδικῆς κατηγορίας θεμάτων, ὡς τῶν ναυτεργατικῶν. Εἰς τὰς Συνδιασκέψεις, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Κρατῶν ἔχουν τριμερῆ σύνθεσιν, περιλαμβάνουσαι ἀνὰ δύο κυβερνητικοὺς ἐκπροσώπους καὶ ἀνὰ ἓνα ἐργατικὸν καὶ ἐργοδοτικόν, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος, ὅτι εἰς τοὺς διακυβερνητικοὺς Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς ἐκπροσωποῦν τὰ Κράτη μόνον κυβερνητικοὶ ἀντιπρόσωποι. Ἡ τῆς αὐτῆς σύνθεσις τῶν κρατικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἀπεδείχθη λίαν σκόπιμος, συντελοῦσα καὶ εἰς τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν τάξεων καὶ εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν διεθνῶν κανόνων ἐργασίας εἰς ἐσωτερικοὺς, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὀστερέωσιν τοῦ Διεθνοῦς θεσμοῦ, ἐπιτυχόντος ὅχι μόνον νὰ ἐπιβιώσῃ τῆς πολεμι-

κῆς λαίλαπος ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξέλθῃ μεταπολεμικῶς αἰσθητῶς ἐνισχυμένος μὲ διηρυ-
μέναις ἀρμοδιότηταις.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν τριῶν ἐβδομάδων, καθ' ὃ διαρκοῦν αἱ
ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως, συζητεῖται ἡ γενικὴ ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ
ἐπὶ τῆς παγκοσμίου οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐπικαίρων
ζητημάτων, λαμβάνονται ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν σχεδίων διεθνῶν συμβάσεων καὶ
διεθνῶν συστάσεων ἐργασίας, δίδονται λύσεις ἐπὶ παραπεμπομένων θεμάτων ἐκ
μέρους τῶν κρατικῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δ.Γ.Ε.,
ὀρίζονται τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἐγκρίνεται ὁ προϋπολογισμός. Τὸ κύριον πάντως
ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ἡ ΔΣΕ, εἶναι ἡ ψήφισις 114 διεθνῶν συμβάσεων
ἐργασίας καὶ 112 διεθνῶν συστάσεων ἐργασίας, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων συγκρο-
τεῖ τὸν Διεθνῆ Κώδικα Ἔργασίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δ.Γ.Ε., ἀποτελούμενον ἐκ μονίμων καὶ
μὴ μονίμων μελῶν, εἶναι τὸ ἐνδιάμεσον ὄργανον μεταξὺ τῆς Διεθνοῦς Συνδια-
σκέψεως Ἔργασίας καὶ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἔργασίας, εἰς τὸ ὁποῖον παρα-
πέμπει ζητήματα πρὸς μελέτην καὶ ἔρευναν, τὴν δὲ ἐκπονουμένην ἐργασίαν παρ'
αὐτοῦ ὑποβάλλει εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἔργασίας συνιστᾷ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ
Ὄργανισμοῦ, ἣτις εἶναι ἀρμοδίαι νὰ μελετᾷ τὰ θέματα, νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις
τῶν ὑπερκειμένων ὀργάνων τῆς Δ.Ο.Ε., νὰ παρέχῃ συμβουλὰς εἰς τὰ αἰτοῦντα
μέλη, ὡς καὶ τεχνικὴν βοήθειαν, νὰ διαφωτίζῃ ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ νὰ
παρακολουθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διεθνῶν κανόνων ἐργασίας, ἥτοι τῶν διεθνῶν
συμβάσεων, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας καθιεροῦνται ὑποχρέωσις ὑποβολῆς τῶν κειμένων
εἰς τὰ ἐθνικὰ κοινοβούλια πρὸς ψήφισιν, καὶ τῶν διεθνῶν συστάσεων ἐργασίας,
τῶν ὁποίων αἱ διατάξεις προβάλλονται ὡς κατευθυντήριοι γραμμαὶ εἰς τὴν ἐργα-
τικὴν νομοθεσίαν τῶν Κρατῶν—Μελῶν.

Τὸ Δ.Γ.Ε. ἐπικουρεῖται εἰς τὸ ἔργον του ἀφ' ἐνὸς ὑπὸ εἰδικῶν συλλογι-
κῶν ὀργάνων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν. Συλλογικὰ ὄργανα
εἶναι αἱ ἐπιτροπαὶ μελέτης συγκεκριμένων θεμάτων, ὡς εἶναι αἱ ἐπιτροπαὶ βιο-
μηχανίας, ἡ μικτὴ ναυτιλιακὴ ἐπιτροπὴ, αἱ ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργα-
σίας, τῆς ἀγροτικῆς ἐργασίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ
τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν. Αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Δ.Γ.Ε. διακρί-
νονται : εἰς τὰ περιφερειακὰ Γραφεῖα, μὲ ἀρμοδιότητα εἰς εὐρεῖαν ὁμάδα Κρατῶν,
καὶ τὰ Γραφεῖα Ἀνταποκριτῶν, μὲ ἀρμοδιότητα εἰς μίαν χώραν.

Τὰ περιφερειακὰ ὄργανα ἔχουν τὴν ἀρμοδιότητα νὰ παρέχουν πληροφορίας
ἐπὶ τῶν οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐξελίξεων τῆς περιοχῆς των, νὰ ἀναπτύσ-
σουν ἐπαφὰς μὲ τὰς οἰκείας ὑπηρεσίας καὶ νὰ διαφωτίζουν τὴν κοινὴν γνώμην
ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ο.Ε.

Ἡ Ἑλλάς, ὑπαγομένη εἰς τὸ περιφερειακὸν Γραφεῖον Ἐγγύς καὶ Μέσης
Ἀνατολῆς—μὲ ἔδραν τὴν Κωνσταντινούπολιν,—ἔχει μόνιμον ἀνταποκριτὴν τοῦ
Δ.Γ.Ε.

Ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἑργασίας, ὡς ὅλοι οἱ Διεθνεῖς Ὀργανισμοί, δὲν ἀποτελεῖ ὑπερκράτος, δυνάμενον νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν Κρατῶν - Μελῶν του. Αἱ παρὰ τῶν ὀργάνων τῆς λαμβανόμεναι ἀποφάσεις δὲν καθίστανται αὐτομάτως νόμοι ἐσωτερικοὶ τῶν Κρατῶν - Μελῶν. Ἀλλά, καὶ ἐπικυρούμεναι δι' ἐσωτερικῆς νομοθετικῆς πράξεως, δὲν δίδουν δικαίωμα εἰς τὸν Δ.Ο.Ε. νὰ ἐπιβάλλῃ κυρώσεις διὰ τὴν τυχὸν μὴ ἐφαρμογὴν των.

Ἐν τούτοις, ἡ ἀκολουθουμένη διαδικασία κατὰ τὴν σύναψιν τῶν διεθνῶν συμβάσεων καὶ συστάσεων καὶ αἱ καθοριζόμεναι ὑποχρεώσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν των πρὸς ψήφισιν παρὰ τῶν ἐσωτερικῶν νομοθετικῶν ὀργάνων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν θεσπιζομένων δημιουργοῦν εὐνοϊκὰς—ψυχολογικὰς καὶ ἠθικὰς—προϋποθέσεις διὰ τὸν σεβασμὸν τῶν τιθεμένων διεθνῶν κανόνων ἑργασίας. Ἡ δι' ἐκπροσώπων τῶν κρατῶν, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν συμμετοχὴ τῶν Χωρῶν εἰς τὰς Διεθνεῖς Συνδιασκέψεις Ἑργασίας καὶ ἡ τελικὴ διαμόρφωσις τῶν ψηφιζομένων κειμένων τῆς συγκαταθέσει τῶν διαφορῶν παρατάξεων ἀποτελοῦν εὐμενεῖς παράγοντας διὰ τὴν μετουσίωσιν τῶν διεθνῶν κανόνων εἰς ἐσωτερικοὺς. Οὕτως ἐξηγεῖται ὁ μεγάλος ἀριθμὸς ἐπικυρώσεων, προσεγγίζων τὰς 2000. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ὑποχρέωσις τῶν Κυβερνήσεων ὅπως ὑποβάλλουν ἐντὸς 18 μηνῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κοινοβουλίου των τὰς ψηφισθείσας διεθνεῖς συμβάσεις ἑργασίας πρὸς λήψιν ἀποφάσεων καὶ ὅπως ἐνημερώνουν τὴν Δ.Ο.Ε. ἐπὶ τῶν λόγων τῆς τυχὸν ἀρνητικῆς στάσεως καὶ ἐπὶ τῶν σκοποῦμένων νὰ ληφθοῦν συναφῶς μέτρων καὶ ὅπως δι' ἑτησίων ἐκθέσεων ἀναφέρουν τὰ πεπραγμένα ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐπικυρωθεισῶν συμβάσεων, συντελεῖ, ἔν τινι μέτρῳ, εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐσωτερικῆς νομοθετικῆς μεταβολῆς. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν πράξιν ἡ ὑποχρέωσις αὕτη συχνὰ δὲν τηρεῖται, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε ἀποτελεῖ μίαν ἠθικὴν δέσμευσιν, ἔκ τῆς ὁποίας ἀπέρρευσε μεταπολεμικῶς ὁ σχετικῶς ἐντονώτερος ρυθμὸς τῶν ἐπικυρώσεων τῶν διεθνῶν συμβάσεων ἑργασίας.

Ἡ Ἑλλὰς μετέχει τῆς Διεθνοῦς Ὀργάνωσεως Ἑργασίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Τὸ 1920, κυρώσασα τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν, ἐκύρωσεν αὐτομάτως καὶ τὴν ἰδρυτικὴν πράξιν τῆς Δ.Ο.Ε., δεδομένου ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ κειμένου τῆς ἀνωτέρω συνθήκης. Τὸ 1947, ἐξ ἄλλου, προέβη εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ τροποποιημένου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Δ.Ο.Ε., μετὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν εἰς αὐτὸν τῆς Διακηρύξεως τῆς Φιλαδελφείας τοῦ 1944.

Ἡ συνεργασία τῆς Χώρας μας μὲ τὸν Διεθνή τοῦτον Ὀργανισμὸν εἶναι λίαν ἐνεργός, ἐκδηλουμένη διὰ τῆς τακτικῆς τριμεροῦς συμμετοχῆς της εἰς τὰς ἐτησίαις Γενικὰς Συνδιασκέψεις Ἑργασίας καὶ τὰ διάφορα συλλογικά του ὄργανα, διὰ τῆς κυρώσεως καὶ ἐφαρμογῆς ἱκανοῦ ἀριθμοῦ διεθνῶν συμβάσεων ἑργασίας, διὰ τῆς μετακλήσεως ἐμπειρογνομόνων πρὸς παροχὴν ὀργανωτικῶν συμβουλῶν καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν τεχνικῆς βοήθειας τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας.

Ἐκτὸς τῶν συγκεκριμένων θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχόλησαν τοὺς μετακληθέντας ἐμπειρογνόμονας, καὶ τὸ σύνολον τῶν ἐργατικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας ἠρευνήθη ἐν ἔτει 1947 ὑπὸ δμάδος ἐμπειρογνομόνων τοῦ Δ.Γ.Ε., τῶν

ὁποίων ἡ ἐκθεσις ἐδημοσιεύθη εἰς χωριστὸν τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Προβλήματα ἔργασίας ἐν Ἑλλάδι».

Ἄλλὰ καὶ ἄλληνες ἐπιστήμονες ὡς καὶ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοὶ ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς ξένας χώρας, ἰδίως τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, ὡς ἐμπειρογνώμονες τοῦ Δ.Γ.Ε. διὰ τὴν παροχὴν τεχνικῆς βοήθειας εἰς διαφόρους τομεῖς, ὡς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῆς βιοτεχνίας.

Ἄλλοι συμπατριῶται μας, προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ τοὺς Κοινωνικοασφαλιστικοὺς Ὄργανισμοὺς, μετεξεπαιδεύθησαν ὡς ὑπότροφοι τοῦ Δ.Γ.Ε. εἰς προηγμένας χώρας τῆς Δύσεως ἐπὶ θεμάτων ἐπαγγελματικῶν προσανατολισμοῦ, ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τεχνικῆς μαθητείας, ἀπασχολήσεως, κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, μεταναστεύσεως, στατιστικῆς ἔργασίας κλπ. Ὅμως ἐγκρίτων ὑποτρόφων τῆς κατηγορίας ταύτης ἐνεφάνισε τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1954 τὰ πορίσματα τῆς ἐπιμορφώσεως εἰς διαλέξεις ὁργανωθείσας ὑπὸ τῆς τότε Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἡ ὁποία καὶ τὰς περιέλαβεν εἰς τὸ εἰδικὸν δημοσίευσμά της ὑπὸ τὸν τίτλον «Α' Δεκαήμερον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς».

Ὀλίγον βραδύτερον, τὸν χειμῶνα 1954 - 1955, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ τότε ἀνταποκριτοῦ τοῦ Δ.Γ.Ε. κ. Ε. Μαζαράκη, ἐδόθη εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον σειρά διαλέξεων, με ὁμιλητὰς καθηγητὰς τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἄλλους διακεκριμένους ἐπιστήμονας, ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Δ.Ο.Ε., συναφῶν με τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν τεχνικὴν βοήθειαν καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς Βιομηχανίας. Αἱ ὁμιλίαι αὗται ἐξεδόθησαν, μερίμνη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, εἰς τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τεχνικὰ θέματα καὶ Διεθνῆς Ὄργάνωσις Ἐργασίας».

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Δ.Ο.Ε. διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκδηλοῦται καὶ με τὰς ἐπισκέψεις τῶν κατὰ καιροὺς Γενικῶν Διευθυντῶν τοῦ Δ.Γ.Ε. εἰς τὴν Χώρας μας πρὸς αὐτοπρόσωπον ἀντίληψιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτὴν ἐργατικῶν προβλημάτων. Ὁ νῦν Γενικὸς Διευθυντῆς κ. D. MORSE, ἀνταποκρινόμενος εἰς ἐπίσημον πρόσκλησιν τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀναμένεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ νέου ἔτους.

Τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον ἐκ μέρους τῆς Διεθνoῦς Ὄργανώσεως Ἐργασίας εἶναι ἀξιόλογον. Με βάσιν τὰς δοθείσας ὑπ' αὐτῆς κατευθύνσεις προωθήθη τὸ ἐπίπεδον προστασίας τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ καθόλου κοινωνικὴ πολιτικὴ πολλῶν χωρῶν, ἐπηρεάζεται δὲ εὐμενῶς ἤδη ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος αὐτῶν.

Ἡ Ἑλλάς, πιστεύουσα ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἀποστολὴν τῆς Δ.Ο.Ε., ἐγνώρισε τοὺς εὐμενεῖς ἀντικτύπους τῆς γονίμου δράσεώς της, προσδοκᾷ δὲ καὶ ἄλλα ὄφελήματα ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ μέλλον.